

**Protokoll fra styremøte i Finnmarkseiendommen
Finnmárkkuopmodaga (FeFo) mandag 14.september 2015 på FeFo
kontoret Vadsø.**

Møtested: FeFo kontoret Vadsø

Møtetid: Mandag 14.september 2015 kl. 09.00 – 13.15

Møteleder:

Styreleder Raymond Robertsen ledet møtet.

Møtende styremedlemmer:

Bente Haug og Mathis Nilsen Eira.

Hartvik Hansen var med i behandlingen av sak: 64,65,66,67,68,69 og 72.

Runar Sjøstad var med i behandlingen av styresakene. Permisjon fra orienteringssakene.

Marit Kirsten Anti Gaup meldte forfall. Hennes vara Ronny Wilhelmsen møtte.

Ansattrepresentant:

Erik Sundland

Fra administrasjonen:

Direktør Jan Olli, leder grunn og rettigheter Sverre Pavel, leder utmark Einar J.Asbjørnsen, informasjonsleder Jan Henrik Hætta, leder næring Kate Persen, advokat Håvard Aagesen og styresekretær Anny S. Nilsen.

Tolk

Mikkel Mathis Utsi

Saksliste

Sak -61/2015 Godkjenning av innkalling.

Innkallingen enstemmig godkjent.

Sak -62/2015 Godkjenning av saksliste.

Sakslista enstemmig godkjent.

Sak -63/2015 Godkjenning av protokoll fra styremøte 10.juni 2015

Protokoll fra styremøte 10.juni 2015 enstemmig godkjent.

Sak -64/2015 Godkjenning av protokoll fra styremøte 10.juni 2015 U.off.fvl.§13.

Egen protokoll.

Sak -65/2015 Godkjenning av protokoll fra styremøte 25.juni 2015 U.off.fvl.§13.

Egen protokoll.

Sak -66/2015 Godkjenning av protokoll fra styremøte 25.aug 2015 U.off.fvl.§13.

Egen protokoll.

Sak -67/2015 Valg av representanter til å underskrive protokoll fra dagens styremøte

Til å underskrive protokoll fra dagens møte ble valgt Raymond Robertsen og Mathis Eira.

Sak -68/2015 Godkjenning av høringsdokumenter for revisjon av strategisk plan

Direktørens innstilling:

Styret godkjenner det fremlagte høringsutkastet og gir sin tilslutning til direktørens forslag til prosess for involvering og forankring av planen i Finnmarkssamfunnet. Høringsfristen settes til 23. november 2015.

Forslag fra Mathis Eira:

Visjon: FeFo skal forvalte, ivareta og utvikle Finnmarkseiendommens verdier til det beste for innbyggerne i Finnmark, herunder styrke kulturmangfold, identitet og tilhørighet.

Votering: Forslaget falt mot en stemme. (Mathis Eira)

Styrets vedtak:

Styret godkjenner høringsutkastet til ny strategiplan, med endringer foretatt av styret, og gir tilslutning til direktørens forslag til prosess for involvering og forankring av planen. Høringsfristen settes til 23. november 2015.

Enstemmig vedtatt.

Sak -69/2015 Hørings svar: forslag til regulering av fiske etter anadrome laksefisk i vassdrag og sjø fra 2016

Direktørens innstilling:

Høringsinnspill vedlagt oversendes Miljødirektoratet.

HØRINGSSVAR: FORSLAG TIL REGULERING AV FISKE ETTER ANADROME LAKSEFISK I VASSDRAG OG SJØ FRA 2016

Finnmarkseiendommen/Finnmarkkuopmodat (FeFo) viser til deres høringsbrev av 12.06.2015 med tilhørende høringsnotat der direktoratet kommer med forslag til reguleringer av fiske etter anadrome laksefisk i vassdrag og sjø fra 2016.

FeFo er Norges største ikke-statlige grunneier, og forvalter Finnmarkseiendommen i medhold av Finnmarksloven. Lovens formål er å legge til rette for at grunn og naturressurser i Finnmark fylke forvaltes på en balansert og økologisk bærekraftig måte til beste for innbyggerne i fylket og særlig som grunnlag for samisk kultur, reindrift, utmarksbruk, næringsutøvelse og samfunnsniv. Dette innebærer at FeFo forvalter både retten til fiske i mer enn 50 anadrome vassdrag, og retten til fiske etter laks i sjøen. Fiskeretten i anadrome vassdrag forpaktes i stor grad bort til lokale foreninger og lag som har som formål å fremme allment fiske, mens sjølaksefiske tildeles på faste plasser etter søknad. Fiske etter anadrome fisk i Finnmark har stor betydning for så vel lokale

som tilreisende sportsfiskere, for bosetning langs kysten av Finnmark og som kulturbærer i sjøsamiske samfunn. FeFo skal i sin forvaltning legge vekt på utmarkas betydning som identitetsskaper og arena for næring, utmarkshøsting og opplevelser.

Overordnet mener FeFo at en kunnskapsbasert forvaltning står helt sentralt i å sikre langsiktig bærekraft innen forvaltningen av våre anadrome fiskearter. Videre må rammeverket for høsting ta utgangspunkt i ressursen og rettigheter i henhold til Finnmarksloven, og reguleringer av høstingsmengde må fordeles mellom fiske etter laks i sjøen og fiske etter laks i elv. Det er viktig at rammebetingelsene for både sjølaksefiske og fiske i elv ivaretas på en slik måte at begge aktivitetene kan videreføres og bestå i framtiden.

Norge ønsker å være et foregangsland på forvaltning av atlantisk laks og Miljødirektoratet viser mange steder i høringsnotatet til bakgrunnsmateriale, internasjonale avtaler, lover, forskrifter mm. Direktoratet skriver blant annet at det må gjøres en innsats mot annen påvirkning som kan være hovedårsak til bestandsnedgang, at totalbeskatningen fra kyst, gjennom fjorder og i vassdragene ikke skal være større enn at gytebestandsmål skal kunne oppnås. Allikevel sies det ingen ting om bifangst av laks i kommersielle fiskerier og Norge gjør så vidt FeFo kjenner til ingen ting for å undersøke dette. FeFo er bekymret for utviklingen i I Europas viktigste vassdrag for atlantisk laks, Tanavassdraget. har det vært en negativ utvikling over lang tid og overbeskatning har vært pekt på som en sannsynlig årsak til nedgangen. FeFo er bekymret for utviklingen i Tanavassdraget, og etterlyser at myndighetene gjør nødvendige, konkrete grep for å rette opp dette. Videre har vitenskapelig råd for lakseforvaltning slått fast at effekten av oppdrettsnæringen gjennom rømming og lakselus klart fremstår som to ikke-stabiliserte bestandstrusler overfor laks, men også sjørørret og sjørøyebestander er utsatt for lakselus. Til tross for dette ønsker myndighetene å utvide lakseproduksjonen. FeFo er i denne sammenheng også bekymret for myndighetenes bruk av «trafikklys» for å regulere havbruksnæringen. I Finnmark er det grønt lys og det er bra. Det betyr ikke nødvendigvis at vi kan øke produksjonen. Grønt lys er en situasjon vi ønsker å opprettholde, og ikke en situasjon der man «fordi man har grønt lys» kan regulere mot en dårligere miljøtilstand.

Til tross for gode intensjoner vurderer FeFo at den offentlige forvaltningen tyr til lettvinne løsninger i sitt høringsforslag ved å foreslå ytterligere begrensninger innen sjølaksefisket mens øvrig fiske i Finnmark ikke foreslås regulert tilsvarende. I Finnmark har man i dag gode og økende laksebestander i de fleste av vassdragene som FeFo forvalter selv med det sjølaksefisket som har foregått i Finnmark (se figur1 og 2) og Finnmark er i dag Norges viktigste sjølaksefiskefylke. FeFo mener derfor at man i første rekke må se på andre bestandsregulerende faktorer i de vassdragene som ikke har klart å bygge opp bestandene, og Tanavassdraget står som nevnt helt sentralt her. Ytterligere reduksjon av sjølaksefisket ved innskrenkninger i fisketid vil trolig ikke hjelpe laksebestandene, men kun fjerne sjølaksefisket som fiskemetode ved at rammebetingelsene blir så dårlige at dagens utøvere slutter. FeFo mener at ytterligere tiltak som skal iverksettes for å styrke fiskebestandene i Tanavassdraget, i første rekke må skje gjennom begrensning av garnfiske og stangfiske i elva her. Turistfisket på finsk side har også utviklet seg til nivå som må sees i sammenheng med overbeskatning i Tanavassdraget.

Generelle kommentarer til høringsforslaget

Miljødirektoratet ønsker å få innspill på å knytte fiskesesongen i sjølaksefiske til ukenummer i stedet for dato. Dette for å samle antall fiskedøgn på færre uker. FeFo synes dette er et fornuftig forslag og støtter det. FeFo foreslår i tillegg at det utredes en mulighet for å åpne for at sjølaksefiskeren selv bestemmer hvilke dager de ønsker å fiske innenfor en ytre ramme av tildelt fisketid og antall fiskedøgn. Av hensyn til oppsyn kan man kreve at fiskerne skal registrere hvilke steder og dager de ønsker å fiske senest en uke før fisket.

Det bør også kreves fortløpende fangstrapportering. Dette kan legges inn i det samme systemet. Oppsynet kan da gå inn å planlegge hvor de ønsker å kontrollere ut fra innmeldt fiske og om ønskelig kan de stenge nøter dersom fangstrapport mangler. Et slikt system vil også kunne benyttes for å vurdere hvordan innsiget av laks er, om det er stort eller lite og seint eller tidlig. Denne informasjonen kan igjen benyttes i forhold til midtsesongevaluering i elvene, og slik kan man implementere sjølaksefisket i fremtidens forvaltning av de anadrome vassdragene.

Fangsten i sjølaksefisket bør registreres på region for forvaltning av sjølaksefiske og ikke på kommune. På denne måten blir dataene mer anvendbare i forvaltningen. Det bør også rapporteres på utstyr slik at man kan beregne hvilken effekt reguleringer reelt sett har. Slik det er nå vet man ikke hvilken effekt den har, man gjør antagelser.

Fylkesmannen i Finnmark har i forkant av høringen foreslått å øke minstemålet for sjørøye fra 30 til 35 cm for å sikre at flere sjørøyer får gytt før man kan fiske på dem. Miljødirektoratet ønsker «å komme tilbake til dette forslaget ved en senere anledning» fordi «effekten av en økning av minstemålet er uklar». På side to i høringsnotatet viser Miljødirektoratet til naturmangfoldslovens § 9 som sier at mangel på kunnskap ikke skal brukes som begrunnelse for å utsette eller unnlate å treffe forvaltningsvedtak. FeFo kan ikke se at argumentasjonen som Miljødirektoratet her fører er i tråd med lovverket. I Sør-Norge er minstemålet 35 cm på sjørret og sjørøye og i henhold til laksefiskeboka (ref) så øker alderen ved kjønnsmodning nordover og sjørøye hunnene modner ved en lengde på 30 – 35 cm. Minstemålet bør settes ved en lengde som sikrer at individene får gytt minst en gang før de blir beskattet. FeFo vil derfor be om at minstemålet for sjørøye økes til 35 cm slik fylkesmannen foreslår, og at man ikke venter med dette til eventuelt senere.

Kommentarer til forslaget om reguleringer av elvefisket

Miljødirektoratet har vurdert 19 vassdrag spesielt i Finnmark og de har fått inn forslag til endringer i 18 vassdrag. De foreslår endring i 12 vassdrag, i fire av disse går de imot fylkesmannen og den lokale forvaltningens vurdering.

I Sør-Varanger foreslår direktoratet å redusere fisketiden i Karpelva og Munkelva med fire uker og i Klokkelva med seks uker. Vår forpakter har allerede innført kortere fisketid. Endringen vil kun ha betydning i Klokkelva som får innkortet laksesesongen med 10 dager. For sjørret vil det derimot bety en betydelig reduksjon i fisketid. I Storelva på Kunes foreslår direktoratet å utsette starten av laksefiske med to uker til den 15. Dette er allerede innført av vår forpakter. I Russelva foreslås det å frede sjørøye i Ravduljohka noe som er foreslått av vår forpakter. I Kongsfjordelva foreslås det å endre noe på fredningssonene etter forslag fra vår forpakter. I de øvrige vassdragene går endringene ut på å tillate fiske etter sjørøye. Noe som også er foreslått av våre forpaktere.

I FeFo sine elver har man opplevd en positiv trend i elvefangst av laks siden FeFo overtok etter Statskog i 2006. I samme periode har reguleringen av laksefisket blitt strengere og kravet til bestandskunnskap blitt større. Vi har registrert at Alta-, Neiden- og Tanaelva ikke har hatt den samme bestandsutvikling. Dette gjør at FeFo vurderer den jobben som gjøres i våre vassdrag er et viktig bidrag til å forbedre laksebestandene og sikre at vi kan fiske laks i elv og sjø også i fremtiden.

I våre vassdrag er vi ikke bekymret for utviklingen av laksebestandene i et kort perspektiv. Stort sett er situasjonen god, og i flere vassdrag økende. Det er noen vassdrag som vi ikke har tilstrekkelig kunnskap om. Dette jobbes det med og FeFo vil i løpet av de nærmeste årene få mer kunnskap om disse bestandene. Det er mer usikkerhet knyttet til sjørøye- og sjørretbestandene. FeFo mener at direktoratet bør ha større fokus på disse. Vi har gjennomført noen undersøkelser på sjørøye og stort sett har vi blitt positivt overrasket. På sjørret derimot vet vi svært lite. Noen av landets beste sjørretfiskerier finnes i Tana- og Altaelva, samtidig som det er et beskjedent sjørretfiske i omkringliggende vassdrag. Dette ønsker vi å ha et større fokus på.

I Sør-Varanger viser beregninger at begrensning i sjølaksefiske vil spare et betydelig antall laks, men vi stiller spørsmålsteget ved at det er kun sjølaksefiske som skal bære ansvaret for reduksjon av beskatningen i Neidenelva og Grense Jakobselv. FeFo mener at eventuell reduksjon i beskatning må fordeles mellom de ulike brukergruppene. Fiske i Grense-Jakobselv reguleres av to forskrifter som ikke revideres i denne runden. FeFo har jobbet med endring av disse forskriftene siden 2005, og benytter anledningen til å be Miljødirektoratet om å gjennomføre revisjon og modernisere reguleringene av fisket i Grense-Jakobselv.

Når det gjelder fisketider og reguleringer i de enkelte vassdragene så registrerer FeFo at direktoratet i flere vassdrag går imot den lokale forvaltningens forslag til utvidet fiske selv om fylkesmannen støtter en slik utvidelse. De lokale forvalterne sitter på langt mer informasjon om bestandene enn direktoratet og FeFo sine forpaktere har beviselig vist seg som kompetente forvaltere. FeFos forpaktere og FeFo har et nært og godt samarbeid med fylkesmannen i Finnmark og dette bidrar til en lokal og god forvaltning. For eksempel vil det være fullt mulig å stoppe et fiske raskt dersom det viser seg å ikke være bærekraftig. Det er også i et slikt perspektiv vi støtter fylkesmannens forslag om å øke minstemålet på sjørøye til 35 cm. FeFo ber derfor direktoratet om å i større grad følge fylkesmannens tilrådinger og lokale forpakteres innspill slik at man nærmer seg en mer lokal forvaltning. Dette vil også slik FeFo ser det, være i tråd med naturmangfoldslovens §8 om bruk av både vitenskapelig kunnskapsgrunnlag og tradisjonskunnskap ved offentlige beslutninger som berører naturmangfoldet.

Kommentarer til forslag om reguleringer av sjølaksefisket

Forslaget fra Miljødirektoratet betyr følgende endringer for Finnmark.

- Region kysten av Finnmark.
 - Ingen endring for kilenot.
 - Fisketiden reduseres med et døgn pr uke for krokgarn. I 2015 utgjør det en reduksjon på ca. 30%.
- Region Tanafjorden.
 - Kilenot en uke senere start og en reduksjon på en dag de to første ukene. I 2015 utgjør det en reduksjon på 17 %.

- Krokgarn en uke senere start og en reduksjon på en dag de to første ukene. I 2015 utgjør det en reduksjon på 24 %.
- Region indre Varangerfjord.
 - Ingen endring for kilenot
 - For krokgarn deles sonen i to, det foreslås utsatt fiskestart med en uke og en fiskedag mindre. For krokgarnfiskerne i Karlebotn ingen endring. For fiskerne i Kjøfjord/Bøkfjord og Jarfjord betyr det for 2015 en reduksjon på 33 %.
- Region Porsanger og fjordene i Vest-Finnmark
 - Ingen endringer.

Argumentasjonen for forslaget bygger i stor grad på et ønske om å regulere fisket på blanda bestander og av hensyn til situasjonen i Tanavassdraget. I tillegg innebærer forslaget en kraftigere innskrenkning av krokgarnsfisket enn av kilenotfisket, med den begrunnelsen at krokgarnsfisket fører til mer garnskader enn kilenotfisket.

Ved å følge endringene som foreslått av direktoratet vurderer FeFo at man i Tana vil kunne øke oppgangen til elva med maksimalt ca 6000 kg fordelt på ca 1600 laks under forutsetning av at fisken som er spart i kyst- og indre Varangerregionen ikke beskattes i Tanafjorden og at all fangst i disse regionene er tatt på krokgarn. I realiteten fanges noe av fisken på kilenot som ikke blir regulert i like stor grad og laksen vil bli beskattet i sjølaksefisket i region Tanafjorden. I forhold til gytebestandsmålet for Tana utgjør disse 6 tonnene med laks ca 3 tonn hunnfisk, noe som utgjør 5,8% av gytebestandsmålet (GBM) for hele Tanavassdraget. Men også dette er under forutsetning av at ingen av fiskene beskattes i elva. undersøkelser viser at laksen i Tanavassdraget opplever svært forskjellig beskatningspress. Laksen øverst i vassdraget har en total fiskedødelighet på opp mot 90 %. For laks i Ieshjoka er det beregnet at 19 % av laksen fanges i sjøen, 57 % i hovedvassdraget og 12 % i Iesjohka. I Tanavassdraget utgjør gytebestandsmålet i Iesjohka ca 12 % av GBM i hele vassdraget. Hvis vi antar at 11 % av disse 6000 kg skal opp i Iesjohka så vil 69 % av disse bli beskattet før de får gytt og dersom man antar at halvparten av disse fiskene er hofisk så vil man sitte igjen med ca. 100 kg hofisk. Dette er 1,6 % av GBM i Iesjohka. I 2014 var beregnet gytebestand på ca. 2000kg. Det betyr at de foreslåtte begrensningene i sjølaksefisket ville maksimalt bety en økning på 5 % av gytebestanden i Iesjohka. Uten samtidig begrensning av fisketrykket i hele Tanavassdraget fra både garnfiske og stangfiske vil derfor begrensninger i sjølaksefisket ha liten effekt.

Når det gjelder begrunnelsen for ønsket om ytterligere innskrenkning av krokgarnsfisket så etterlyser FeFo en bedre dokumentasjon på at krokgarnsfisket faktisk fører til mer skadet fisk enn kilenotfisket. Kilenot er et dyrere redskap i innkjøp og tyngre å håndtere enn krokgarn, og en utfasing av krokgarnfiske vil slik sett innebære en høyere terskel for å drive med sjølaksefiske.

Sametinget og sjølaksefiskeorganisasjonene har fremsatt et felles krav om at fordelingen mellom uttak fra sjølaksefiske og fra elvefiske skal tilstrebes å være på nivå med hva det var i perioden 1990-2007, med 58% beskatning fra sjølaksefisket og 42% fra elvefisket. FeFo jobber for at det skal være så mye laks at vi kan bedrive fiske i både elv og sjø, og støtter opp om en målsetning der man søker å fordele kvantum høstet laks mellom ulike brukergrupper. FeFo tar imidlertid ikke stilling til hva denne fordelingen bør være. Som vi ser av figur 3 og 4 er imidlertid antall sjølakseplasser gått betydelig ned, samtidig har

fangst pr lakseplass holdt seg relativt stabilt. Dette kan tale for at en fordeling mellom brukergruppene i uttak fordeles mer mot 50-50 mellom elv og sjø.

I og med at bestandssituasjonen i enkelte vassdrag ikke er tilfredsstillende følger vi fylkesmannens anbefaling i å beholde dagens regulering. FeFo mener imidlertid at utviklingen i de fleste elvene i Finnmark viser at beskatningen fra sjølaksefisket er så lav at en oppbygging av bestandene er mulig. Ytterligere begrensninger må gjøres i de elvene der det er behov. FeFo er derfor uenige i at det innføres begrensninger i sjølaksefisket i region Kyst, Tanafjorden og Indre Varangerfjord uten at det innføres betydelige begrensninger i de to viktigste vassdragene i regionene, Tana- og Neidenelva.

FeFo vil påminne om nyere forskning og resultater gjennom Kolactic Salmon.

Forslag fra Hartvik Hansen:

De finske turistenes fiske må begrenses.

I forbindelse med forhandlingene med Finland om en ny overenskomst for Tanavassdraget har Laksebreveierforeningen for Tanavassdraget, Tanavassdragets laksefiskerforening og Tana og omegn sjølaksefiskerforening, med stor uro merket seg signalene fra sentrale politiske og administrative myndigheter. Gjennom media er det kommet frem at fisket på tanalaksen skal reduseres med 1/3.

For sjølaksefiskets del er det allerede fra Miljødirektoratets side fremmet forslag om kraftige innskrenkninger under forutsetning av reduksjoner i fisket i *Deatnu*/Tana. Ut fra gammel praksis kan man forvente at det samme skjer i forhold til det tradisjonelle garnfisket i vassdraget. Det vil i så fall være i tråd med påstanden fra forskning og forvaltning – at laksebestanden i *Deatnu* lider av overbeskatning og at det er den eneste årsaken til en påstått svak bestand.

For Tanavassdragets vedkommende viser imidlertid en helt ny oversikt at antallet faststående garn på den norske siden, sank fra 350 i 1984 til 117 i 2015. Det er en nedgang på 66.7%! Folk flest fisker også en atskillig kortere periode enn i 1984. Sjølaksefisket har trolig en enda sterkere nedgang. Er det virkelig mulig at *overbeskatningen* skyldes det sterkt nedskalerte garnfisket i sjø, og elv?

I den forbindelse konstaterer vi også at både garnfiskerne i *Deatnu*/Tanaelva og sjølaksefiskerne har vært sterkt regulert og beskåret siden midten av 1970-tallet, «av hensyn til bestanden». I den samme perioden har det finske turistfisket i vassdraget utviklet seg kraftig, og gjennom tiår holdt seg på et meget høyt nivå – 30-40 000 fiskedøgn pr. år – uten noen begrensninger på antallet fiskekort.

Det vil si at de tradisjonelle laksefiskerne i elv og sjø, gjennom lang tid har avgitt kvantum til sørfinske turister, samtidig som deres eget fiske er blitt pålagt sterke restriksjoner. Man kan også spørre om hvordan dette står i forhold til både Norges og Finlands urfolksrettslige forpliktelser.

Som representanter for elve- og sjølaksefiskerne aksepterer vi ikke denne urettferdigheten lenger. De avtalte nedskjæringene skal derfor gjøres i forhold til det finske turistfisket - som til nå har gått helt fri for reguleringer av denne typen. Vi har allerede tatt mer enn nok av pålagte beskjæringer gjennom de siste førti år, og også redusert fisket sterkt på frivillig basis.

Vi forutsetter derfor at den norske forhandlingsdelegasjonen, overfor sin finske motpart, i detalj redegjør for de nedskjæringene som er gjort i laksefisket i sjø, og elv i Norge i forannevnte periode.

Det er en felles forvaltningsskandale for Norge og Finland at man systematisk har redusert det tradisjonelle fisket, til fordel for velbeslåtte fritidsfiskere utenfra. Skandalen bør ikke gjøres større ved at man også denne gangen fortsetter med å gjøre det samme.

Vi merker oss også at vår tradisjonelle, nedarvede kunnskap overhodet ikke teller som en del av kunnskapsgrunnlaget for nye forvaltningsmessige grep. Man holder seg til den endimensjonale forklaringen *overbeskatning*, uten å bry seg om hva vi prøver å legge frem. I dette bildet har predatorer ingen betydning, og heller ikke at den tradisjonelle predatorforvaltningen på grunn av offentlige bestemmelser er blitt helt borte. Når erfarne laksefiskere de siste årene forteller om større mengder med vinterstøing enn noen gang tidligere – noe som tyder på stor gyting – røkkes heller ikke det på læresetningen om *overbeskatning*.

Vi må komme bort fra denne uverdige situasjonen. Det må derfor opprettes et eget råd (ikke nytt forvaltningsorgan) for tradisjonell kunnskap i forhold til tanalaksen. Dette organet skal bestå av erfarne laksefiskere fra sjø, og elv, og forskning og forvaltning skal være forpliktet til å konsultere dette for å få råd om relevant forskning ut fra laksefiskernes tradisjonelle kunnskap.

Votering:

Forslaget fra Hartvik Hansen falt mot en stemme (Hartvik Hansen)

Forslag fra Ronny Wilhelsen:

Forslaget settes inn før generelle kommentarer til høringsforslaget.

Turistfisket på finsk side har også utviklet seg til nivå som må sees i sammenheng med overbeskatning i Tanavassdraget.

Votering: Enstemmig vedtatt.

Forslag fra Ronny Wilhelsen:

Tas inn som avslutning.

FeFo vil påminne om nyere forskning og resultater gjennom Kolactic Salmon.

Votering: Vedtatt mot en stemme (Hartvik Hansen)

Styrets vedtak:

Direktørens høringsforslag med vedtatte endringer vedtatt mot en stemme. (Hartvik Hansen)

Sak -70/2015 Stjernøydommen U.off § 18

Egen protokoll.

Sak -71/2015 Valg av tomt til FeFos hovedkontor U.off. § 13

Egen protokoll.

Sak -72/2015 Bevilgning – flyktninhjelp

Styrets vedtak:

FeFo ser på situasjonen med flyktninger fra Syria med bekymring, og bevilger et beløp tilsvarende kr. 1,- pr. innbygger i Finnmark. Bevilgningen gjøres til Røde Kors.

Enstemmig vedtatt.

Orienteringer:

- 10-årsmarkering – Forslag fra felles arr. komité

Styret ønsker at dato for 10-års markeringen bli 1. juli.

Styret ber administrasjonen sette opp et budsjett for markeringen som legges fram på styremøte 6.-6. oktober.

- Status småviltjakt og innlandsfiske

Saken ble tatt til orientering.

Referent: Anny S. Nilsen